

EXPOSICIONS La mostra arribarà a partir del 23 de gener al centre d'art Lo Pati d'Amposta

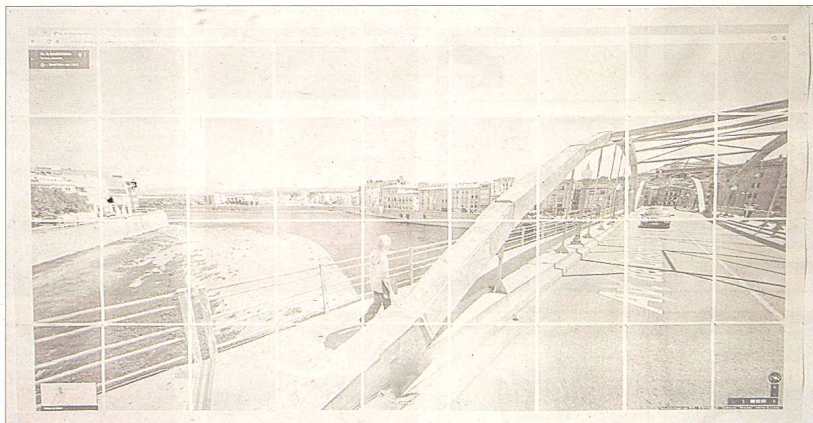
Franco no és una ficció

Cinc artistes reflexionen sobre el per què de la vigència del monument franquista de Tortosa. La mostra col·lectiva s'exposa a Barcelona i el mes que ve arribarà a Lo Pati d'Amposta.

BARCELONA Dani Gutiérrez

D'aquí sis mesos farà 50 anys d'això: "En su viaje a Catalunya, Su Excelencia el Generalísimo hace su entrada en la ciudad de Tortosa. El pueblo le recibe con gran entusiasmo y viva emoción". És el NO-DO, que segueix així: "El Caudillo se trasladó a la margen derecha del río para presidir la inauguración del monumento a la Batalla del Ebro, donde se renuevan las manifestaciones de afecto popular". Més aplaudiments que a Pablo Alborán i, llavors, el ja envellit cap d'Estat parla als tortosins de la necessitat de deixar coses que perduren: "Conforme los años pasan, se hace necesario preparar el campo nacional para que discuta y viva por sí mismo. Yo no puedo hacer más que agotar mi vida en vuestro servicio".

Li costa, però nou anys després mor i el monument segueix dissonant pel riu. Passen 44 anys i CiU i PP bloquegen una moció popular per retirar-lo. El recent diputat independentista electe al Congrés i alcalde de Tortosa, Ferran Bel, diu llavors que hi ha un "suport absolutament majoritari" de la població i que "el debat està mort". Finalment, fa sis mesos, 49 anys d'aigua dissonant per l'Ebre després, CiU i ERC pacten una consulta per decidir-ne el

L'artista visual Alán Carrasco ha esborrat digitalment el monument de Tortosa del Google Street View. / CEDIDES

futur.

FICCIÓ I REALITAT Amb aquesta sobredosi de realitat, Vicent Fibla, director de Lo Pati, el centre d'art de les Terres de l'Ebre, s'imagina una ficció. Cinc joves artistes nascuts després de 1975 desconeixen qui és Franco. Però teclejant "monument franquista Barcelona" per Internet es troben amb una ciutat anomenada Tortosa. "El monument franquista més gran de Catalunya", escup la xarxa. Lloguen una furgoneta i emprenen un viatge des de la capital catalana a la del Baix Ebre per saber si realment allò que diu Internet és veritat.

Tornem a la realitat i Fibla realment porta a Tortosa, i en furgoneta, cinc artistes residents a Barcelona i nascuts fa menys de 40 anys. L'objectiu, veure

L'artista Laura Llanell ha unit creacions sonores i visuals per a l'exposició. / CEDIDES

in situ el monument i concebre una peça per a una mostra col·lectiva que actualment s'exposa al centre barcelo-

ní Sant Andreu Contemporani i que a partir del 23 de gener es traslladarà a Lo Pati d'Amposta.

Fotografies, vídeos, textos, manipulacions digitals, petites escultures, elements sonors, a més de conceptes abstractes i hiperrealistes s'entrelliguen en una exposició que, siga dit de pas, es va haver de retirar temporalment diumenge passat per trobar-se en un col·legi electoral i contenir la paraula Franco. Sembla que en alguns llocs encara li segueixen donant valor polític al que va fer.

FER NET Fibla, comissari de l'exposició, diu que la mostra parla de "problemes irresolts", de "manca d'interès per la perifèria" i d'altres aspectes com el pes de la història. "No s'ha fet net, encara es presenta Franco com algú que no era dolent del tot", afirma Fibla, just abans de criticar que encara no s'haja retirat el símbol franquista i de titllar de "ridícula" la consulta per decidir si es manté o no.

L'arquitecta Maria García Ruiz, una de les artistes que hi exposa, creu que "si el monument de Tortosa encara segueix allà és perquè ens està explicant alguna cosa del teixit social que funciona més enllà del símbol". De fet, en les seues peces ha intentat mostrar "aquell paisatge social que sosté d'alguna manera aquella verticalitat feixista".

L'artista visual Alán Carrasco va demanar de forma simbòlica a Google Espanya que esborrés digitalment el monument dels seus arxius per "respectar la Llei de memòria històrica". Carrasco diu que cal seguir l'exemple d'Itàlia i Alemanya: "Aquests símbols han de ser desmantellats, reinterpretats i recontextualitzats on li correspon, que és en un museu d'història". Afegeix que "no pot ser que en ple 2015 tinguem monuments ocupant el lloc que van decidir els que el van col·locar i responen a la mateixa lògica de narració hegemònica que ells van decidir". ■